

ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(μὲ Θεὸς Κύριος)

Τὸ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται στὸν ἦχο τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Μηναίου.

• Ἐὰν ψάλλεται ἓνα μόνον ἀπολυτίκιον, λέγεται δις, μετὰ τοῦ Δόξα..., εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν..., τὸ ὁμόηχον «ἀναστάσιμον» Θεοτοκίον.

• Ἐὰν τὸ μηναῖο ἔχει δύο ἀπολυτίκια, ψάλλονται, τὸ μὲν πρῶτο στὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ δὲ δεύτερο μετὰ τοῦ Δόξα... καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν..., ὡς ἀνωτέρω.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικὰ

Ἦχος ᾠή Γα

π.Κ.Παπαγιάννη

Των ἀθλοφορῶν σου οὐ τὴν μνημὴν Κυρίου
ἐπεφαιδρυνασὺς παντοδυναμίας
ὅτι ἐνισχύσασαυτοὺς ταπείνωσας
μιμησασθαι ἐνίκησαν ἀνδρείως γάρ
τοῦ Βελιάρτην δυνάμιν ὅθεν καὶ ἀπέ

λα α βον ^κ _q ι α μα α των χα ρι σμα α τα ^π _q αυ

των ταις ι κε σι ι αις οι κτιρ μον ^κ _q ει ρη η

νην πα ρα σχου τω λα ω σου Γ
η

Στίχος Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτου.

Θ ω ρα κι σα με νοι οι την πα νο πλι

αν Χρι στου ^Δ _q και εν δυ σα με νοι οι ο πλα

της πι στε ως ^Δ _q τας πα ρα τα ζεις του ε

χθρου α θλη τι κω ως κα τε βα λε ε τε προ ^π _q

θυ μως τη ελ πι δι γαρ της ζω ης υ πε

μει ει να τε ^Δ _q πα σας των τυ ραν νω ων πριν α

πει λα ας τε και μα στι γας ^ε _v ^σ δι ο και τους στε

φα ανους ε δε ζα σθε ^κ _q μαρ τυ ρες Χρι στου οι

καρ τε ρο ο ψυ υ χοι

Γ
η

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

ε κ λαμ πε τε δι α της πι στε ως υ περ

λαμ προι φω στη ρες α γι οι θε ο σε βει

ας ι α τροι α θλο φο ο ροι πα α νευ φη η

μοι των τυ ραν νων γαρ τους αι κι σμους μη δει

λαν δρι σαν τες των ει δω λων τας δυ σφη μι

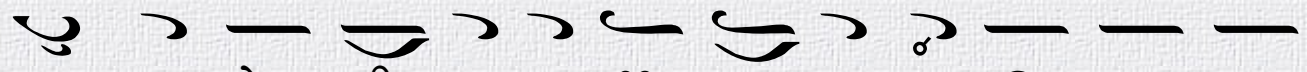

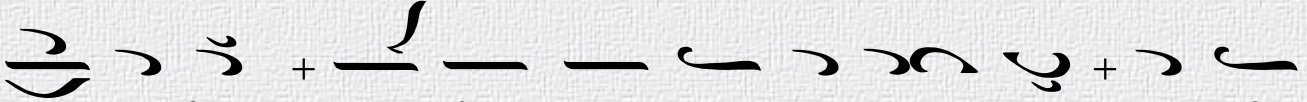

ι ι ας κα τη η δα φι σα τε τρο παι ον ε χον

τες α ητ τη τον τον Σταυ ρον της α λη θει ας

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν

του γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το

 ο κε Παρ θε ε νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ

 σου προσ λη φθει ση ο Υι ος σου και Θε ος η

 μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ζα α με νος

 πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο

 ρα ας ως φι λα αν θρω ω πος Γ
η

Μετά την β' στιχολογίαν
Μαρτυρικόν

T ο ευ ψυχον της καρ τε ρι ας υ μων

 ε νι κη σε τα μη χα νη μα τα του αρ χε

 κα α κου ε χθρου α θλο φο ο ροι πα α νευ φη

 η μοι δι α του το της αι ω νι ι ι ου

 κα τη ζι ω θη τε μα κα ρι ο τη τος αλ

 λα πρε σβευ σα τε τω Κυ ρι ω του φι λο

 χρι στου λα ου σωσαι το ποι μνι ον μαρ τυ ρες

 υ παρ χον τες της α λη θει ας

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τὴν ὠραιότητα

Ο τε τω λο γω σου ου πα ρα στη σο με
 θα τω α δε κα στω σου ου βη μα τι Κυ
 ρι ε μη κα ται σχυ νης τους εις σε Σω τηρ
 η μων πε πι στευ κο ο τας παν τες γαρ η μαρ
 το με εν αλ λα σου ουκ α πε στη μεν ο
 θεν δυ σω που με εν σε εν σκη ναι αις των δι
 και ω ων σου Χρι στε ους προ σε λα α βου α
 να παυ σον ως μο ο νος υ παρ χων πο λυ
 ε ε λε ε ος

στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Σ υ λω πε πτω κα με εν πι κρωσ εις θα να
 τον ζυ λω τι μι ω δε ε πα λιν α νε στη
 μεν δι α Σταυ ρου σου γαρ Σω τηρ τον θα να
 τον ε ε νε κρω ω σας και την α τε λευ τη τον
 ζω η ην πα σιν ε πη γα σας ης περ κα
 τα ζι ω ω σον τους προς σε εκ δη μη σαν τας
 οι κε τας σου πι στου ους Ε λε η μον δω
 ρου με νοσ αυ τοις την Βα σι λει ει α αν σου

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τ ον πο λυ τα ρα χο ον του βι ου κλυ δω
 να τους εκ πε ρα σαν τα ας τω θει ω
 νευ μα τι και με τα σταν τας ευ σε βως οι

κε τας σου Πα α να μω ω με δε ζαι και προ σα γα
 γε ε τω Κρι τη και Θε ω η μων του τοις
 α πο λυ τρω ω σιν πα ρα σχει ει ν ι κε τευ ου
 ου σα και γαρ ως του ποι η η σαν τος Μη
 τηρ ε ε χεις το θε λειν και το δυ να σθαι αι αι
 αι

‘Ο Ν΄ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος γ΄

ᾠδὴ α΄ - Ὁ Εἰρμὸς

Θαυμαστός ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῶ.

Τροπάρια

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρίου κλέος σοφοὶ εὔρατε, πάντες Ἀθληταί, βασάνους πολυτρόπους, ἐνεγκόντες γενναίως ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· ὅθεν πίστει ὑμᾶς δοξάζομεν αἰεί.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπερτέραν σχόντες ζωῆν, ὤφθητε προφήται καὶ σοφοί, Κυρίου ἱεράρχαι, τοῦ κενωθέντος Λόγου, ποιμάναντες ὁσίως, τοῦ Σωτῆρος τὴν ποίμνην σθένει θεϊκῶ.

Σταυρωθέντες κόσμῳ σαρκός, ὅσοι πάσας ἡδονὰς ἠρνήσασθε, καὶ σκεύη, τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, τὰ πνεύματα πλάνης, θείῳ σθένει ἐξηφανίσατε σαφῶς.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς ἐκ γῆς προστάζει τῇ σῇ Κύριε, πίστει εὐσεβεῖ, οἰκτίρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἀζιώσας ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Θεὸν τεκοῦσαν σαρκὶ Πάναγνε, γνώμη εὐσεβεῖ, τιμῶμέν σε ἀπαύστως, μετὰ σεμνῶν Γυναίων, ἀσκήσει λαμπρυνθέντων, καὶ ἀθλήσει καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ἦχος γ'

ᾠδὴ α' - Τεμνομένην θάλασσαν

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τῇ ταφῇ σου θάνατον θανατώσας, καὶ καθελὼν τοῦ ἄδου τὴν τυραννίδα, εἰς οὐρανοὺς πρόδρομος ἡμῶν, ἀναπεφοίτηκας, Ἀθλοφόρων δῆμον συνανυψώσας, νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν μεταστάντων Χριστέ.

στίχ. Αἱ ψυχαιὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὁ τοὺς θεῖους Μάρτυρας ἐνισχύσας, καὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἐξαφανίσας, ταῖς προσευχαῖς τούτων, ὡς Θεός, τοὺς τελευτήσαντας, τῆς παρὰ σοῦ Σῶτερ ἀθανασίας,

καὶ μακαρίας λήξεως, τυχεῖν ἀζίωσον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ἵπὲρ δούλων Δέσποτα, τὸ σὸν αἷμα, σφασιασθεῖς, ἐξέχεας ὡς οἰκτίρμον, τὴν ὀφειλὴν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν, καταβαλόμενος· διὰ τοῦτο εὐσπλαγχνε, σὲ αἰτοῦμεν, νῦν τάς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων Χριστέ.

Θεοτοκίον

στίχ. Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἀγνὴν ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν, τὸν τῷ θανάτῳ τῷ ἑαυτοῦ, θάνατον ἡμῖν ἀναμοχλεύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα τὴν ἀγήρω, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν μακαριότητα.

Ἀκολουθεῖ ἡ α' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

ᾠχος γ'

ᾠδὴ γ' - Ὁ Εἰρμὸς

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Τροπάρια

στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη Θεοῦ σθενούμενοι, Μάρτυρες ἔνδοξοι, ὀλεθροτόκον δύναμιν, τοῦ ἐν κακία δυνατοῦ δυσμενοῦς, τελείως ὠλέσατε, καὶ νίκης εἰλήφατε θεῖον στέφανον.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοὺς ὀσίους Κύριε, δείξας ἐχθροῦ νικητάς, ταῖς αὐτῶν Ἰησοῦ παρακλήσεσιν, ἀγίασον, φώτισον, καὶ σῶσον, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντάς σε.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺν τοῖς Προφήταις ἅπασιν, ἀνευφημήσωμεν, τοὺς τῶν Γυναίων θείους χορούς, τοὺς ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν ἀθλήσει διαλάμψαντας, καὶ τὸν πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οὓς ἐξ ἡμῶν μετέστησας, θεία βουλήσει Χριστέ, μετὰ Ἁγίων σύνταξον, τὰ ἐν τῷ βίῳ παραβλέψας αὐτῶν, οἰκτίρμον ἐγκλήματα, πρεσβείαις δεόμεθα τῶν Ἁγίων σου.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ σεσωσμένοι Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ τοκετῷ, τοῦ Γαβριὴλ βοῶμέν σοι πιστῶς, τὸ Χαίρε καὶ δεόμεθα, τῇ παρακλήσει σου, πταισμάτων ἄφεσιν πᾶσιν αἴτησαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ἦχος γ'

ᾠδὴ γ' - Ὁ ἐκ μὴ ὄντων

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὁ διαπλάσας ἐκ γῆς με, καὶ πρὸς τὴν γῆν, στραφέντα τὸν δείλαιον, ἀναπλάσας λαμπρότερον, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τῶν Ἀθλοφόρων Μαρτύρων τοὺς αἰκισμούς, στρεβλώσεις καὶ μώλωπας, καὶ πληγὰς δυσωπούμενος, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν μεταστάντων, πρὸς σὲ τὸν πάντων

κτίστην.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.
Ῥῦσαι γεέννης πυρός τε, καὶ ζοφερῶν, τοῦ ἄδου
φιλόανθρωπε, σκηνωμάτων τοὺς δούλους σου, τοὺς ἐν
πίστει Δέσποτα, κεκοιμημένους, τῇ σῆ ἐλπίδι πάντας.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ἰερωτέρα ὡς μήτηρ τοῦ πλαστουργοῦ, τῆς κτίσεως
πέφνης, τοῦ τὸν θάνατον λύσαντος, Θεοτόκε Πάνσεμνε,
καὶ ἀφθαρσίαν ἡμῖν δεδωρημένου.

**Ἀκολουθεῖ ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων
τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο
τελευταίους στίχους.**

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε
καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς
Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ
τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσώδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου,
μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ
τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναίου.
(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγεται τὸ κάτωθι μαρτυρικὸν τοῦ
Σαββάτου).

Κοντάκιον Μαρτυρικόν**Ἦχος πλ.δ' αὐτόμελον**

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, **πολυέλεε**.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ (Ἐκ τοῦ Μηναίου)

εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται τὸ «**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν..**» καὶ ὁ **Εἰρμός** τῆς η' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ **Εἰρμός** τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «**Ἄξιον ἔστί**» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑτὸ τοῦ **Σαββάτου****Αὐτόμελον ἦχος γ'**

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

ἢ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, ἦχος ὁ αὐτός

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἀκολουθοῦν τὰ τοῦ μηναίου· ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ψάλλονται τὰ λοιπὰ τοῦ Σαββάτου:

Νεκρώσιμον ἦχος γ'
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον ἦχος β'
Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴνχεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξάγιου.

ἢ

Θεοτοκίον ἦχος γ'
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

- Ἐὰν τὸ Μηναῖο ὀρίζει Μεγάλη Δοξολογία, ψάλλονται οἱ αἶνοι τοῦ Μηναίου εἰς 4 μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ καὶ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος».
- Μὴ λεγομένης Μεγάλης Δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μὲ ἀπλοῦν Δόξα, Καὶ νῦν.
- Εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ μικρὴ δοξολογία, χῦμα.

Ψαλμός ρμη' (148)

- Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149)

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

- Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεαῖς αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
- Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἁγιον Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζήωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

• Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπὸ κάθε δέηση).....

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δ' ἄλλως, ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ 3 (ἐὰν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικὰ, καταλιμπάνεται τὸ α'), καὶ ἓν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

Ἦχος ᾠή Γα

π.Κ.Παπαγιάννη

Β α σι λε ων και τυ ρα αν νων τον φο βον ν' η

α πω σαν το οι Χρι στου ου στρα τι ω ω ται γ η

 και ευ θαρ σως και αν δρει ως αυ το ον ω μο

 λο γη σαν ^{ν'} των α παν των Κυ ρι ον Θε ον και

 βα σι λε ε α ^η και πρε σβευ ου ου σιν υ πε ερ

 των ψυ χω ων η η μων κ
η

στιχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτου.

^π **Ω** ^η ς φω στη ρες εν κο σμω λαμ πε τε και κ
η

^φ με τα θα να τον α α γι οι μαρ τυ υ ρες π
η

 τον α γω να τον κα λον α γω νι σα με νοι ν
η

 δι ο ε χον τες παρ ρη σι αν Χρι στον ι κε

 τευ σα τε ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η

 η μων η
η

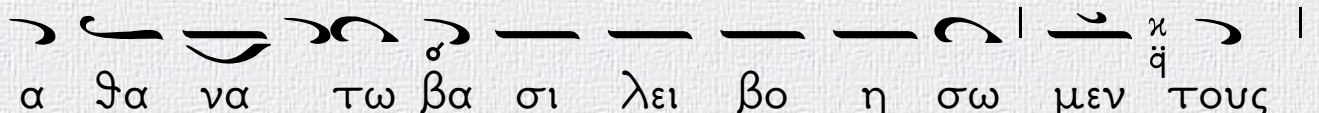
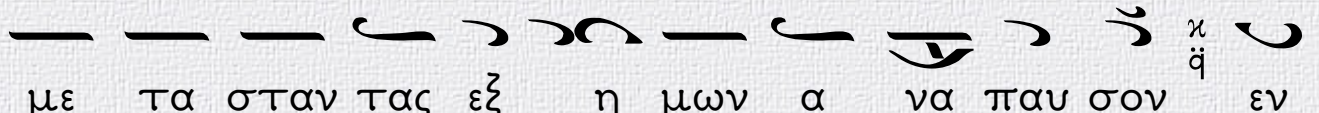
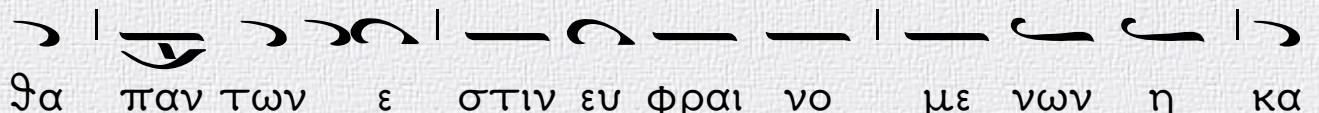

στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

^π_q **α** ἰ δὺ νὰ μειςτων ἀ γι ἰ ων ἀγ γε λων ^κ_{q̄}
 ε θὰυ μα σαν των μαρ τυ υ ρων τους ἀ θλους ο
 τι σω μα θνη τον πε ρι κει με νοι βα σα
 νων κα τε φρο νη σαν ^ν_o μι μη ται γε νο με
 νοι του πα θους του Σω ω τη ρος Χρι στου ^π_q και πρε
 σβευ ου ου σιν υ πε ερ των ψυ χω ων η η μων ^γ_η

Νεκρώσιμον

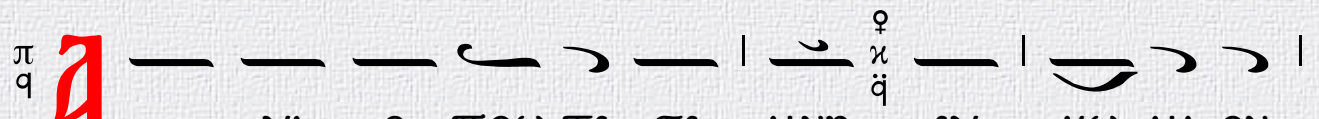
στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

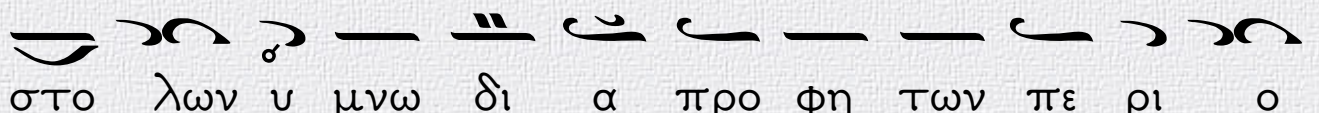
^π_q **α** ν θρω ποι τι μα την τα ρατ το με θὰ ο ^κ_{q̄}
 δρο ο μοσ βρα χυς ε στιν ον τρε χο ο μεν κα
 πνος υ πα αρ χει ο βι ος και α τμις και τε ε
 φρα και κο ο νις ^π_q προς ο λι ἰ γον φαι νο με νος

 και τα χε ως α χρει ου με νος ^ν_δ δι ο Χρι στω τω

 α θα να τω βα σι λει βο η σω μεν τους ^κ_α

 με τα σταν τας εξ η μων α να παυ σον εν ^κ_α

 θα παν των ε στιν ευ φραι νο με νων η κα

 α τοι κι α Γ
η

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

τὸ τοῦ Μηναίου, ἐὰν δὲν ὑπάρχει, τὸ κάτωθι.

^π_α **α** γι ο πρω τε σε μνη ^φ_κ_α εγ κω μι ον

 ου σα των ου ρα νι ι ων τα γ μα α των ^π_α α πο

 στο λων υ μνω δι α προ φη των πε ρι ο

 χη ^κ_α Δε σποι να προ σδε ζαι και η μων τα ας δε η

 σει ει ει εις Γ
η

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τέλους (ἢ ἀπολυτίκια)

Ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος», ἀλλὰ Θεοτοκίον ὁμόηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου, ὡς κάτωθι:

Θεοτοκία ψαλλόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Θεοτοκίον Ἦχος α΄

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοϊαν καὶ ἀκοὴν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν, Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον Ἦχος β΄

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σὲ ὕμνοις τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον Ἦχος γ΄

Προφῆται προεκήρυξαν, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Θεοτοκίον Ἦχος δ΄

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. α΄

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β΄

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν,

ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Θεοτοκίον ᾠχος Βαρύς

Χαίρε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρα σου· χαίρε Παρθέने, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαίρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον ᾠχος πλ. δ'

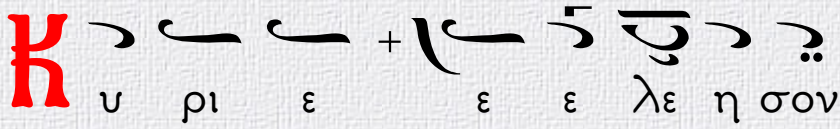

Παρθέने ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινούσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Ἰῶ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ ν̣
π̣ ρ̣ ν̣

Λ̣ μ̣ ν̣
μην

1. **Κ** ν̣ ρ̣
υ ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κ** β̣ λ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κ** ρ̣ ρ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κ** Δ̣ ρ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
5. **Κ** β̣ λ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κ** ν̣ ρ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. **Κ** Δ̣ ρ̣
υ ρι ε ε ε λε η σον

8. **Κ**   +
 υ ρι ε ε ε λε η σον

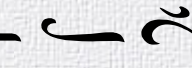

β
λ

9. **Κ**   +
 υ ρι ε ε λε η σον

Δ
τ

10. **Κ**   +
 υ ρι ε ε λε ε η σον

Γ
η

11. **Κ**   +
 υ ρι ε ε λε ε η σον

π
q

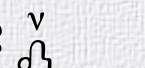

12. **Κ**   +
 υ ρι ε ε λε ε η σον

ν
o

Υ   +   +

 σω ω σον η μας

ν
o

Ϟ
 οι Κυ ρι ε

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

 Musical notation for the first part of the Antiphona A', consisting of a series of notes and rests on a four-line staff.

Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρώτῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

 Musical notation for the first part of the Antiphona A', consisting of a series of notes and rests on a four-line staff.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ

 Musical notation for the second part of the Antiphona A', consisting of a series of notes and rests on a four-line staff.

σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

 Musical notation for the first part of the Doxa and Kyrieleison, consisting of a series of notes and rests on a four-line staff.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου

 Musical notation for the second part of the Doxa and Kyrieleison, consisting of a series of notes and rests on a four-line staff.

Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος λ̣̇ π̣̇ Κε

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

στίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ϱ
κ
̇
π̣̇
Π ρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η μας
Κυ ρι ε

Ὁ Μονογενῆς

Ἦχος Δ̣̇ Δι

Χ̣̇ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι **Κ**αι νυν και α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ο και Λο γος

του Θε ου α θνα τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν ⁷ σαρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
 και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ
 εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θνα τω θνα τον πα τη
 σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

Δι
Α μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι ἡμῶν.

Δι
C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
σοι + αλ λη λου ου ι α Δι

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Δι
C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι +
αλ λη λου ου ι α α α Δι

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι΄

Δευ τε προσκυνησωμεν και προσπεε
 σωωμεν Χριστω **Ω**σον ημας Υιε Θε
 ου ο εν Αγιιοις θαυματος
 ψαλλοντασσοι αλληλουουια

Ἀπολυτίκιον ἢ Ἀπολυτίκια τοῦ Μηναίου

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, **Κοντάκιον** «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), ἀλλιῶς τὸ κάτωθι:

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου

Ἦχος π̣δ̣ ᾠ Γα

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις
αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α
την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο το
κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

Κοινωνικόν: «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

Ἐὰν ἐψάλῃ Μεγάλη Δοξολογία, Κοινωνικόν, τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἅγιον.